

producenter af el med ikke-fossilt brændstof. Dette medfører, at ej heller sådanne producenter skal betale afgift ved salg af el til andre registrerede virksomheder, der erhvervsmæssigt afsætter elektricitet, eller ved udførsel til udlandet. Begrundelsen herfor er, at elafgiften er en afgift, som i sidste ende overvæltes på den endelige forbruger, medens begrundelsen for afgiftsfritagelse ved salg til udlandet er begrundet i konkurrencehensyn.

Transportformål:

Der opkræves samme afgift af brændstof til motordrift – for eksempel til biler – hvad enten der er tale om fossilt eller ikke-fossilt brændsel.

Der findes derfor ikke særlige fritagelser for ikke-fossile brændstoffer til transportformål; men i det omfang, hvor der er fritagelse ved salg af motorbrændstof, vil fritagelsen også omfatte ikke-fossile brændstoffer. Dette gælder for eksempel motorbrændstof, der leveres til landbrugsformål, hvor landmændene dog betaler CO₂-afgift efter reglerne om let proces. Ligeledes vil der være fritagelse ved levering af ikke-fossilt brændstof til fiskefartøjer med en bruttonnage over 5 t.

Ad spm. nr. S 843

Fra socialministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Ulla Tørnæs stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 2896, lød således:

Til socialministeren (13/12 2000) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren redegøre for forskellen på reglerne for sammensætningen af bestyrelser for socialpædagogiske væresteder, private skoler og efterskoler?«

Supplerende svar (21/3 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Socialministeriet har indhentet en udtalelse fra Undervisningsministeriet, der har oplyst, at reglerne for hvilke personer, der ikke kan være medlem af bestyrelsen, er de samme for private grundskoler m.v. og efterskoler, jf. § 5, pkt. 6, nr.

5, i lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 657 af 3. juli 2000, samt § 7, stk. 2, nr. 5, i lov nr. 479 af 31. maj 2000 om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejds-skoler (frie grundskoler).

Det fremgår heraf, at medlemmer af bestyrelsen for en skole ikke kan være medlemmer af bestyrelsen for en anden skole inden for samme skoleform.

Medlemmer af bestyrelsen for en privat grundskole kan derfor godt være medlem af bestyrelsen for en efterskole og omvendt.

Ovennævnte regel er således ikke til hinder for, at et medlem af en privat grundskoles og/eller efterskoles bestyrelse tillige er medlem af bestyrelsen for et socialpædagogisk værested.

Undervisningsministeriet har videre oplyst, at der ifølge § 5, stk. 6, og § 7, stk. 2, i de nævnte love er følgende yderligere begrænsninger for medlemskab af bestyrelser for private grundskoler og efterskoler:

- 1) Personer, der udlejer ejendomme til skolen.
- 2) Medlemmer af bestyrelsen i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der udlejer ejendomme m.m. til skolen, eller som kontrollerer udlejer af ejendomme m.m. til skolen.
- 3) Advokater, revisorer eller lignende rådgivere for personer, jf. nr. 1, eller for fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, jf. nr. 2.
- 4) Ansatte i ledende stillinger hos personer, jf. nr. 1, eller i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, jf. nr. 2.

Begrænsningerne i pkt. 1-4 gælder dog ikke, hvis lejeforholdet er af uvæsentligt omfang.

I øvrigt er virksomheden som medlem af bestyrelsen for en privat grundskole og en efterskole begrænset af regler om konkret inhabilitet og tavshedspligt i lovbekendtgørelserne.

Endelig har Undervisningsministeriet oplyst, at der er regler for sammensætningen af en privat grundskoles og efterskoles bestyrelse for så vidt angår antallet af medlemmer fra den forældre- eller skolekreds, der står bag skolen, og at ansatte og elever på skolerne ikke kan være medlem af bestyrelsen.

Der er ikke i den sociale lovgivning fastsat tilsvarende detaljerede regler om sammensætningen af bestyrelser for socialpædagogiske opholdssteder for børn og unge, der skal anbringes uden for hjemmet.

Efter servicelovens § 49, stk. 2, skal opholdssteder for børn og unge være godkendt som generelt egnet af den stedlige amtskommune, og